

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Sáu, ngày 07/06/2024

TỊNH KHÔNG PHÁP NGŨ

BÀI 150

Hôm qua, buổi sáng chúng ta học “**Tịnh Không Pháp Ngũ**”, buổi tối chúng ta học “**Thập Thiện Nghiệp Đạo**”, trong cả hai bài học Hòa Thượng đều nhắc chúng ta phải xây dựng tín tâm. Chúng ta có tín tâm, chúng ta có đường đi rõ ràng thì chúng ta bắt đầu thay đổi tự làm mới. Thích Ca Mâu Ni Phật 49 năm giảng Kinh, nói pháp vì muốn giáo dục chúng sanh thấu đạt sự lý, hiểu rõ làm thế nào để hành trì, cải đổi vận mệnh, mình và người đều có được nhân sanh hạnh phúc. Các đời Tổ Sư Đại Đức bao đời nay cũng đã tiếp nối sứ mệnh giáo dục của Thích Ca Mâu Ni Phật.

Gần đây, khi có một vị chân thật tu hành xuất hiện, nhiều người đã đi theo làm cản trở giao thông. Người được học giáo dục của Phật Đà, khi nhìn thấy tấm gương tốt thì họ sẽ phản tỉnh chính mình, kiên trì, nỗ lực làm theo tấm gương đó. Những việc mà chúng ta cảm thấy khó nhưng người khác đã làm được thì chúng ta cũng có thể làm được, chúng ta nhất định phải kiên trì một cách dài lâu.

Ngày trước, tôi chăn vịt, làm ruộng, trồng rau cùng ba, khi tôi nhìn thấy cách ba tôi vun đất, gieo hạt, những việc này đã lưu lại trong A-lại-da-thức của tôi, khi có cơ hội thì tôi cũng làm giống y như Ba tôi. Ba tôi dạy, sau khi cuốc đất xong, đất tôi xộp rồi thì không dẫm lên đất đó nữa, vì đất tôi xộp thì cây mới có không khí để phát triển. Khi chúng ta trồng cây, chúng ta làm sai một chút thì cây sẽ không thể phát triển tươi tốt. Trong tu hành cũng vậy, chúng ta làm sai một chút thì chúng ta không thể có kết quả. Ngày trước, Ba tôi làm vun luống, làm tơi đất, rải phân rom mục, rải hạt thì khoảng ba ngày sau thì cây đã nảy mầm, sau đó ba tôi gỡ đi khoảng hai phần phân rom, các luống rau ba tôi trồng đều rất xanh tốt. Những năm gần đây, nhiều người cũng học “**Đệ Tử Quy**” nhưng họ càng học càng sai, nhiều người trở thành “*vô sở thất tàng*”, nội tâm không có chỗ để quay về.

Hòa Thượng đã có hơn 70 năm tích cực thúc đẩy giáo dục của Phật Đà, giáo dục của Thánh Hiền. Hòa Thượng từng nói: “**Chúng ta tra xem trong Đại Tạng Kinh, Thích Ca Mâu Ni Phật có ngày nào nghỉ hè không?**”. Cả cuộc đời Hòa Thượng không có ý định đi nơi nào đó để nghỉ dưỡng, Ngài đi giảng Kinh, nói pháp ở khắp nơi trên thế giới như các nước Singapore, Hồng Kông, Anh, Mỹ, Pháp... Người khác đứng ra tổ chức pháp hội, sau đó họ mời Hòa Thượng và những người học trò của Ngài đến giảng. Cách làm này cũng giống như cách mà Thích Ca Mâu Ni Phật đã làm.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta từ ở nơi hành nghi này của Thích Ca Mâu Ni Phật có thể biết được tầm quan trọng của học vấn. Một người không đọc sách, không học pháp thì không thể rõ lý, họ làm một cách mơ mơ hồ hồ, làm theo ý mình nên dẫn đến sai lầm nghiêm trọng”**. Chuẩn mực của Thánh Hiền đã được không gian, thời gian minh chứng nên không thể sai.

Hôm qua, tôi nhìn thấy trên tấm phong của trại hè ở Sóc Trăng có in thông điệp là hai lời dạy của Bác. Lời ở bên tay phải là: **“Trời có bốn mùa: Xuân, Hạ, Thu, Đông. Đất có bốn phương: Đông, Tây, Nam, Bắc. Người có bốn đức: Cần, Kiệm, Liêm, Chính. Thiếu một mùa, thì không thành trời. Thiếu một phương, thì không thành đất. Thiếu một đức, thì không thành người”**. Câu ở bên tay trái là: **“Gạo đem vào giã bao đau đớn. Gạo giã xong rồi trắng tựa bông. Sống ở trên đời người cũng vậy. Gian lao khổ luyện mới thành công”**. Những điều đã là chuẩn mực thì muôn đời vẫn sẽ là chuẩn mực. Chúng ta đừng làm theo vọng tưởng vì vọng tưởng của chúng ta đều là tham cầu, tư dục. Chúng ta không rõ lý thì tư tưởng, kiến giải của chúng ta trái ngược với đại chúng vậy thì chúng ta trở thành người phá hoại. Hòa Thượng nói: **“Chúng ta phải đạt đến cùng hiểu thì chúng ta mới có thể cùng làm”**.

Những năm gần đây, chúng ta đề xướng lễ tri ân Cha Mẹ, mọi người đều làm y theo một cách. Chúng ta làm theo lời của Thánh Hiền thì mọi việc sẽ nhất định tốt. Chúng ta nỗ lực cùng làm rau sạch, các vườn rau trải dài khắp miền Nam Bắc. Các vườn rau xanh tốt vì chúng ta chú tâm vào làm. Chúng ta tặng rau cho mọi người, mọi người đều rất vui. Tôi không ăn được rau bán ở ngoài, tôi tích cực trồng đủ các loại rau, quả, trong vườn nhà tôi có hơn 20 loại rau quả khác nhau. Chúng ta cùng hiểu giá trị sâu sắc của việc trồng rau sạch tặng người nên chúng ta tích cực làm.

Gần đây, chúng ta tặng rau, đậu cho một chị bị bệnh, chị cảm thấy rất vui. Đây là một ân nhân của tôi, ngày trước, khi tôi gặp khó khăn chị đã tận tâm giúp đỡ. Nhiều năm không gặp lại chị nhưng khi tôi biết chị bị bệnh, tôi đã nhờ người mang rau sạch đến tặng. Chị rất ngạc nhiên vì người ngày xưa chị từng giúp cũng đã làm được chút việc lợi ích cho mọi người. Chúng ta đang đề xướng làm đậu sạch, mọi người cũng rất tích cực làm, ở Gia Lai mỗi ngày làm được mười mẻ đậu. Việc xây dựng cùng hiểu là vô cùng quan trọng, mọi người cảm nhận được hạnh phúc của sự cho đi nên mọi người tự động, tự phát làm.

Hòa Thượng nói: **“Nếu mỗi người y theo ý kiến của riêng mình thì sẽ phá hoại sự hoà hợp”**. Điều này giống như, khi một dòng nước đang chảy mà có một vật cản thì dòng chảy sẽ bị chệch hướng. Hay một đoàn xe đang chạy mà có một chiếc xe ngang thì cả con đường sẽ bị ùn tắc. Hòa Thượng từng nói: **“Chúng ta phải bỏ đi cách thấy, cách biết, cách làm của mình. Chúng ta học theo cách thấy, cách biết, cách làm của Phật Bồ Tát, của Thánh Hiền thì chúng ta nhất định sẽ không sai”**. Những lời dạy sai thì nhất định sẽ bị đào thải, những lời dạy đúng thì sẽ được lưu truyền.

Ở thế gian, tất cả đều phải có chuẩn mực, ở nhà chúng ta nghe lời Cha Mẹ, ở trường chúng ta nghe lời Thầy Cô, ở công ty chúng ta nghe lời người quản lý, ở trong xã hội chúng ta nghe lời dạy bảo của quốc gia vậy thì chúng ta sẽ không làm sai. Chuẩn mực chính là đạo. Đạo là con đường đi giúp chúng ta có kết quả tốt đẹp. Đạo không phải thứ gì đó thiêng liêng, nhiệm mầu.

Hòa Thượng nói: **“Đạo mất đi thì còn đức”**. Đức là sự hàm dưỡng do con người tuân thủ chuẩn mực. Hòa Thượng nói: **“Đức mất đi thì còn nhân”**. **“Nhân”** là sự nhân từ, quan tâm lẫn nhau. Người ngày nay không còn biết quan tâm đến người khác. Khi tham gia giao thông, ai cũng muốn đi trước nên các con đường bị tắc nghẽn. Khi tôi nhìn thấy đường tắc thì tôi sẽ quay về, cho dù là việc tương đối quan trọng nhưng tôi để ngày mai làm. Đây chính là chúng ta biết nhường. Hòa Thượng nói: **“Nhân mất thì còn nghĩa. Nghĩa mất thì còn lễ. Lễ mất thì nhất định sẽ bất an”**. Chúng ta phải tư duy chiêm nghiệm về những lời dạy này!

Hòa Thượng từng nói: **“Được tặng quà nhiều thì họ sẽ vui”**. Dù là người có địa vị được tặng quà thì họ cũng rất vui. Chúng ta phải biết cách tặng quà. Tôi đến thăm một người, gia đình họ rất giàu, không thiếu thứ gì, tôi tặng họ một quả mít chín cây khoảng 10kg, họ rất vui. Chúng ta hướng đến người chào hỏi, tặng quà thì mọi người đều vui.

Hòa Thượng nói: **“Không nghe lời người xưa thiệt thòi ngay trước mắt”**. **“Người xưa” là chỉ người có kinh nghiệm, từng trải, nếu chúng ta không tiếp nhận mà chúng ta chỉ dựa vào kinh nghiệm thì chúng ta tốn rất nhiều thời gian, sức lực**. Cha Mẹ, Thầy Cô, trưởng bối đều có kinh nghiệm nhiều hơn chúng ta, những kinh nghiệm này vô cùng quý giá.

Thầy Thái từng nói: **“Cha Mẹ ăn muối nhiều hơn chúng ta ăn cơm. Cha Mẹ đi trên cầu nhiều hơn chúng ta đi trên đường”**. Chúng ta chỉ tin vào chính mình thì chúng ta phải trả giá rất nhiều. Chúng ta thất bại nhiều lần thì chúng ta sẽ hao phí thời gian, tinh thần. Người khác đã trả giá rất nhiều để có kinh nghiệm, chúng ta không cần thiết phải tiếp tục trả giá.

Hòa Thượng nói: **“Người sống ở thế gian cần có tầm nhìn xa, không nên chỉ nhìn thấy ngay trước mắt. Chúng ta còn trẻ, sức nhớ còn tốt thì phải mau học tập tất cả những điều có ích cho mình, cho người. Chúng ta dùng thời gian nâng cao học vấn, đức hạnh, tu phước, tu huệ, thân cận bậc thiện tri thức để tăng thêm kiến quan của mình như vậy thì khi tuổi già đến chúng ta mới có phước. Con người phải có cái nhìn xa, biết lo xa”**. **“Kiến quan”** là cái thấy, cái nghe. Nhiều người nhìn thấy đời sống hiện tại quá tốt nên họ không nỗ lực học tập. Chúng ta có thời gian, có điều kiện nâng cao, hoàn thiện chính mình thì chúng ta phải nhanh chóng hoàn thiện mình. Chúng ta không chỉ học làm cô giáo tốt, mà chúng ta học để trở thành cô giáo giỏi, người có thể dẫn dắt các cô giáo khác.

Người xưa nói: “*Sống đến già, học đến già*”. Có những người vì thỏa mãn tư dục nên họ dừng những việc cần học, cần làm, khi khó khăn đến thì họ tiếc nuối nói “*Giá như có cơ hội làm lại*”. Ngày trước, khi Thầy Thái mới được sắp xếp đi giảng, Thầy vô cùng lo lắng vì phải đi một mình. Thầy Thái nói: “*Lúc trẻ ham chơi không chịu học, đến lúc việc tay đến thì không biết làm như thế nào!*”. Đây là Thầy nói để nhắc nhở chúng ta, còn Thầy luôn chuyên cần học tập. Khi chúng ta còn trẻ, khoẻ, chúng ta thường không chịu học, chúng ta hoang phí thời gian học tập, hoàn thiện mình. Người xưa nói: “*Lúc chúng ta bận rộn nhất, chúng ta cũng có thể rút ra thời gian để làm việc*”. Hôm qua, tôi học “Thập Thiện Nghiệp Đạo” đến 21h30, đến 22h tôi đi ngủ, sáng nay, 3h15 phút tôi vẫn tỉnh táo bình thường. Sau khi dậy, tôi lạy Phật, viết chữ, đọc trước bài học.

Hòa Thượng nói: “*Chúng ta sống trong cuộc đời, chúng ta đối với người tốt thì người cũng sẽ đối tốt với chúng ta. Chúng ta chăm sóc người già, tương lai chúng ta già cũng sẽ có người chăm sóc. Chúng ta biết yêu thương thế hệ trẻ thì người trẻ cũng sẽ biết yêu thương chúng ta*”. Hòa Thượng nói để người sơ học như chúng ta hiểu nhưng Ngài không có ý niệm đó. Hòa Thượng nói: “*Việc tốt cần làm nên làm, không công, không đức*”. Ngài làm không vì công đức, không phải gieo nhân tốt để có quả tốt.

Bài học hôm nay Hòa Thượng nhắc, chúng ta phải nghe lời người xưa vì họ có kinh nghiệm hơn chúng ta. Cha Mẹ luôn muốn mang sự tốt đẹp nhất đến với chúng ta. Chúng ta đến trường, Thầy Cô mang kiến thức truyền trao hết cho chúng ta. Hôm trước, tôi xem một video, có một cô giáo cấp 3, sau khi dạy xong buổi học cuối, nói lời tạm biệt với học sinh xong thì cô khóc. Tôi cảm thấy hết sức cảm động khi thấy hình ảnh này.

Chúng ta học với Hòa Thượng, Ngài luôn dạy chúng ta làm giống Phật, giống Thánh Hiền. Chúng ta không tùy thuận theo tập khí phiền não, chúng ta phải vượt qua ngưỡng của một con người tầm thường trở thành con người phi thường, vĩ đại.

Hòa Thượng nói: “*Chúng ta đừng “tự dĩ vi thị”, tự cho mình là đúng, là hơn Thầy Cô, Cha Mẹ, tiền bối*”. Chúng ta chỉ học trên sách vở, chưa có sự trải nghiệm, kinh nghiệm của người xưa đã được thời gian kiểm chứng. Người ngày nay thường ngạo mạn, tự cho mình là biết.

Trước đây khi tôi đi dạy, có người viết tờ giấy lên hỏi tôi: “*Có câu nói “Nam nhi tự hữu xung thiên chí, hưu hướng Như Lai hành xứ hành”. Mỗi người nên có lối đi riêng, tại sao phải đi theo lối mòn của Như Lai?*”. Tôi nói, câu này cao quá tôi không biết câu trả lời họ nên đi hỏi chỗ khác, nếu tôi trả lời sẽ mất thời gian của cả lớp. Cuối giờ học, tôi nói, kinh nghiệm của người xưa là Phật Bồ Tát, Thánh Hiền đã được thời gian, không gian kiểm chứng, nếu chúng ta tin vào kinh nghiệm non trẻ của chính mình thì chúng ta sẽ sai. Chúng ta phải nương theo lời dạy của người xưa để làm theo.

Bài học hôm nay chỉ có hai câu nhưng Hòa Thượng dạy cho chúng ta rất nhiều điều. Hòa Thượng từng nói “**Khi hơi ấm còn trong tay, khi linh hồn còn trong thân tứ đại thì phải mau mau làm việc tốt**”. Chúng ta trải qua biến cố, bệnh tật chúng ta sẽ thấy, giá như chúng ta nắm lấy thời gian thì tốt biết mấy, khi hơi tàn, lực kiệt, chúng ta muốn làm cũng không làm được. Chúng ta còn trẻ, chúng ta mệt thì chúng ta ngủ một giấc thì sẽ khoẻ lại. Người già nếu mệt thì sẽ rất khó phục hồi. Chúng ta phải nắm lấy thời gian để học tập, tu phước, tu huệ, thân cận bậc thiện tri thức, tăng thêm kinh nghiệm sống, kinh nghiệm tu hành.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!